

Setmana de la Caritat 2019

El teu compromís
millora el món

Què celebrem?

El Dia de Caritat i el dia del Corpus Christi, és a dir, la celebració de l'Eucaristia.

No és casualitat que coincideixin el mateix dia. **Celebrar l'Eucaristia** és celebrar i fer present la vida que Jesús entrega a tota la humanitat per amor i que es fa present en el pa i el vi cada vegada que ens reunim al voltant de la seva taula.

Celebrar el **Dia de Caritat** significa partir i compartir el pa en comunitat, respondre a la proposta de vida que ens fa Déu per aprendre a viure com a germans, amb el cor i l'ànima posats atentament en els altres, per donar la vida i assolir com a pròpia la missió de Jesús: estimar el món i mostrar-li l'amor que Déu té per a tot i tothom.

Viure la caritat és *saber-se estimat* per Déu i ser capaç de veure'l reflectit en els altres, en la Creació, en les persones més pobres, vulnerables i excloses dels nostres llocs quotidians, *deixar-se tocar* per les seves vides i aprendre a mirar i a escoltar el patiment i el dolor dels altres, sense por. Només així ens commourem i no passarem de llarg.

Una proposta per a la vida

Tenim l'oportunitat de renovar el nostre "sí a Jesús", per reactivar el nostre seguiment i compromís amb la seva missió, per donar vida i multiplicar-la i, així, ser vida per als altres.

Com a comunitat cristiana i com a Càritas, és el moment de **renovar la manera com vivim el compromís** amb les diferents realitats del nostre món per tal de millorar-lo.

Estem cridats a modelar la nostra vida, la mena de decisions que prenem en l'àmbit polític, social i econòmic, la manera com consumim i gestionem els diners, la forma de relacionar-nos amb els altres, les actituds que tenim a la feina i en les activitats que portem a terme, la manera com gestionem el temps...

Tot això conforma la nostra manera de ser i estar en el món, i la manera de ser a l'estil cristià, a l'estil dels seguidors de Jesús, passa per:

- ▶ viure des de la **gratuitat i la donació**,
- ▶ viure des de **l'hospitalitat i l'acollida** de totes les persones, vinguin d'on vinguin,
- ▶ viure des de la **tolerància i el respecte** que construeix una ciutadania participada i participativa.

Què podem fer?

Si encara no heu treballat el material pedagògic de la Campanya, aquí teniu unes pinzellades perquè pugueu fer aquesta aturada i **deixar un espai obert al silenci**. Així podrem sentir el ressò del que passa al nostre voltant i sentir, també, Déu dins nostre.

Si ja heu treballat les dinàmiques, si vau començar el curs amb algun projecte, algun compromís personal o comunitari, és un bon moment per **revisar, avaluar i renovar**.

També és hora de **donar les gràcies** per l'any que hem viscut i de reconèixer el pas de Déu per les nostres vides, pels projectes, per les persones. I és hora de veure amb perspectiva el camí que encara ens queda per recórrer per posar-lo a les mans del Pare. No tot depèn de nosaltres.

Obre la porta

És hora d'exposar-te a la realitat del món més enllà del que veus o sents als mitjans de comunicació. La realitat està carregada de missatges que et volen dir alguna cosa. Avui Jesús ens torna a dir: "Soc a la porta i truco".

Ho diu en els crits impotents de les persones migrants que aquest estiu arribaran a les nostres costes, en el silenci dels qui viuen ofegats en la solitud o en les famílies que han estat desnonades de les seves llars.

- ▶ Què hi respondràs tu? T'aturaràs, passaràs de llarg, miraràs cap a una altra banda?
- ▶ Què veus?
- ▶ Què veuen els altres en tu?

No tinguis por

Vivim envoltats de murs i fronteres. Creiem que ens protegeixen, però en realitat ens paralitzen i ens asfixien perquè fan créixer la por dins nostre.

És hora d'aprendre a confiar, de tornar a creure en la bondat i en l'amor, de concedir-nos la possibilitat de relacionar-los amb els altres des de l'acollida per sortir de les zones de confort i ser capaços de portar a terme trobades i comunió.

- ▶ De què tens por?
- ▶ Què et fa por de les persones que venen d'altres països, dels qui pensen diferent que tu?

Deixa't tocar

Per deixar-te tocar per la realitat, has de conèixer-la i deixar de banda prejudicis i estereotips, imatges o idees que ens hem fabricat de manera superficial.

"Només podem estimar el que coneixem, i conèixer el que estimem".

- ▶ Què coneixes de la vida de les persones que arriben a la teva parròquia, al teu barri...?
- ▶ Què som capaços d'arriscar avui per estimar de debò?

Posa't en marxa i camina en comunitat

"Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova a tota la humanitat". Això ens torna a dir Jesús perquè ens aixequem de la cadira i posem fil a l'agulla, per fer possible l'amistat, la fraternitat i la solidaritat que es teixeix en una xarxa que ens compromet i ens salva de l'individualisme i l'egocentrisme.

Avui ens envia a nosaltres, comunitat de creients i deixebles, per generar signes capaços d'obrir horitzons d'esperança i millorar el món.

Ens posem en marxa!

És hora de **posar en marxa el nostre compromís** amb les persones més vulnerables, sobretot amb les persones migrants de les nostres comunitats, com a signe per millorar el món.

Us convidem a participar en la Marxa Solidària Mundial que ha convocat Caritas Internationalis en el marc de la iniciativa **Compartint el viatge**. Celebrar la caritat, l'amor, l'encontre, ens porta a compartir la vida i el camí, els somnis i les esperances amb els qui han vingut de llocs diferents i amb els d'aquí.

No volem que ningú es quedi al marge. És una invitació per a tots i totes, i per aquest motiu proposem, com a **gest**, sumar passos i com a mínim 1.000 metres caminant junts en comunitat per fer possible l'acollida i l'encontre. Si hi aconseguim sumar algun quilòmetre més, serà genial.

Aprofitem aquesta proposta per enfortir les nostres comunitats i sortir de les petites fronteres quotidianes que ens encasellen.

Quan arribi el Dia de Caritat, el podrem fer visible a través de les xarxes socials, amb misatges i fotografies i amb el hashtag #PosaEnMarxaElTeuCompromís.

Podem fer servir les paraules clau que ens han acompanyat tot l'any: ACOLLIR, PROMOURE, PROTEGIR, INTEGRAR. Així es convertiran en compromís i cridaran a la participació.

Per a la pregària

La multiplicació dels pans de l'Evangeli de Lluc 9 es presenta com un signe nou del regne de Déu. Els Dotze s'acosten a Jesús, preocupats per la multitud de gent que l'ha rodejat. Estan cansats de recórrer llargs camins i expectants davant la novetat de les paraules del Mestre. També tenen gana i set. Els deixebles només tenen cinc panets i dos peixos i, tot i que no es plantegen assumir la tasca de gestionar les necessitats de ningú, estan preocupats. Demanen a Jesús que faci marxar la gent cap a casa.

"Doneu-los menjar vosaltres mateixos". No només els convida a implicar-se, sinó que els demana un gest de confiança i responsabilitat. Seguir Jesús és dir Sí.

Només un sí

Senyor, m'adono
que tot el que em demanes
és un simple "sí",
un simple acte de confiança
perquè, així,
la tria que tu fas per a mi
doni fruits a la meua vida.

No vull estar tan ocupat
amb la meua manera de viure,
els plans i els projectes,
els parents, amics i coneguts,
que no m'adoni ni tan sols
que Tu ets al meu costat,
més a prop que ningú.

No vull ser cec als gestos d'amor
que venen de les teves mans,
ni sord a les paraules amoroses
que venen de la teua boca.
Et vull veure quan camines amb mi
i escoltar-te quan em parles.

(Teilhard de Chardin sj)